

ŚWIĄTECZNY WYWIAD z Mikołajem

W tym numerze:

ŚWIĄTECZNY WYWIAD z Mikołajem	1
Kto pyta, nie błądzi...czyli o historii urodzin i imienin słów kilka	2
Sekrety tradycji bożonarodzeniowych	3
Piłka nożna	4
	5

W związku z nadchodzącymi świętami Bożego Narodzenia miałyśmy okazję porozmawiać z samym... ŚWIĘTYM MIKOŁAJEM! Zachęcamy do przeczytania naszego wywiadu! :)

GimUcho (GU):

Przepraszamy, jesteśmy z gazetki szkolnej naszego gimnazjum. Czy mogłybyśmy zadać kilka pytań?

Święty Mikołaj (ŚM):

Hołhołhoł, witajcie! Bardzo chętnie Wam odpowiem!

GU: Co lubisz w swojej pracy?

ŚW: Powiem, że moja praca bardzo mnie satysfakcjonuje, uwielbiam uśmiechy dzieci na widok wymarzonych

prezentów! To chyba największa zaleta tej zaprawdę ciężkiej pracy.

GU: Czy każdy dostaje prezent?

ŚW: Każdy, kto we mnie wierzy i oczywiście jest grzeczny!

GU: W jaki sposób Ci się udaje w tak krótkim czasie dotrzeć do tylu domów?

ŚW: To już moja mała tajemnica! Dodam tylko, że mam swoich małych pomocników, dzięki którym ta noc staje się o wiele weselsza oraz przyjemniejsza.

GU: Kim są Twoi pomocnicy?

ŚW: To bardzo uprzejme i radosne Elfy.

GU: Gdzie mieszkają?

ŚW: Całymi dniami pracujemy, tworząc zabawki, przygotowując się do Świąt. Sprawia nam to ogromną frajdę! Zazwyczaj wieczorem bawimy się, gramy w gry, a po kolacji Elfy idą do swoich pokoi.

GU: Jeśli wszyscy pracujecie fabryce, to kto odpowiada za obowiązki, takie jak sprzątanie czy gotowanie?

ŚW: Tym zajmuje się moja żona- Pani Mikołajowa, którą Elfy wręcz uwielbiają!

GU: To świetnie, na pewno macie tam wesoło! Czy bywają w Waszych sercach chwile zwątpienia?

ŚW: Tak naprawdę tuż przed Świętami jest nam naprawdę ciężko. Boimy się, że nie podołamy temu zadaniu.

Wtedy naprawdę mamy ochotę rzucić to, wyjść i nie wracać.

GU: Jak sobie radzicie w tych chwilach?

ŚW: Wspieramy się, przecież najważniejsze jest wsparcie najbliższych! Daje nam to olbrzymią siłę do działania, przecież nie możemy nikogo zawieść.

GU: Czy zawsze dokładnie spełnacie oczekiwania dzieci?

ŚW: Oczywiście, że nie! Uważam, że jeszcze większe ich rozpieszczanie nie wróży nic dobrego. W końcu święta to pora radości, czas, który powinniśmy poświęcić najbliższemu, a nie skupiać się wyłącznie na prezentach.

GU: Co prawda, to prawda.. Mamy nadzieję, że tegoroczne święta będą dla wszystkich magicznym okresem.

Serdecznie dziękujemy za wywiad, życzymy powodzenia!

ŚW: Ależ nie ma za co! Życzę i Wam, i wszystkim ludziom cudownych Świąt Bożego Narodzenia! Niech prezenty będą tylko małym dodatkiem do tej uroczystości.

GU: Wzajemnie, do widzenia!

Wiktoria Wydmuch
i Zuzanna Żywica

Kto pyta, nie błądzi...czyli o historii urodzin i imienin słów kilka

Skąd wywodzi się tradycja celerowania urodzin?

Księga Świata, Childcraft International, w ten sposób pisze o tradycji świąt i urodzin: „Od tysiącleci ludzie na całym świecie uznają dzień narodzin za wyjątkowy dzień. Dawno temu ludzie wierzyli, iż w dniu urodzin pomagają solenizantowi dobre duchy lub szkodzą złe. Dlatego w dniu urodzin przyjaciele oraz krewni zbierali się, aby go/ją ochraniać. W ten sposób narodziła się tradycja przyjęć urodzinowych.”

„Idea dekorowania tortów świeczkami wywodzi się z starożytnej Grecji. Grecy oddawali cześć różnorodnym bogom i boginiom, min. bogini Artemis, była ona boginią księżycy. Grecy celebrowali jej urodziny raz w miesiącu, przynosząc ciasta specjalnie przygotowywane na tę okazję do jej świątyni. Ciasta były okrągłe niczym księżyc. A ponieważ księżyc jaśnieje światłem, dekorowano je płonącymi świeczkami.”

Grecy wierzyli, iż każdy człowiek ma opiekuńczego ducha lub demona, który astystuje przy jego narodzinach i obserwuje go przez całe życie. Duch ten był w mistyczny sposób powiązany z bogiem, w dniu urodzin którego narodził się człowiek. Rzymianie również podzielali te wierzenia. Pogląd ten przyjął się w wierzeniach ludzi, odzwierciedla go anioł stróż, dobra wróżka lub święty patron.

Według ludowych wierzeń świeczki płonące na urodzinowym torcie mają wyjątkową moc spełniania marzeń. Płonące, długie, cienkie świece oraz ognie pochłaniające ofiary miały wyjątkowe znaczenie mistyczne od czasów, w których człowiek po raz pierwszy wybudował ołtarze dla swoich bogów. Świeczki urodzinowe są zatem wyrazem szacunku oraz wyrazem uznania dla dziecka obchodzącego urodziny oraz gwarancją jego pomyślności.

Czytamy dalej: „Coraz więcej osób na całym świecie przypisuje dacie urodzin magiczne znaczenie....Możemy nosić pierścień z naszym „szczęśliwym” kamieniem - na szczęście. A zdmuchując świeczki na tortie urodzinowym, nie wymawiamy życzenia na głos, trzymamy je w tajemnicy. Jeśli je wyjawimy, oczywiście, nie zrealizuje się.”

„Innymi słowy, wielokrotnie człowiek podąża za dawnymi wierzeniami. Przypisuje znaczenie znaczeniom starożytnych

symboli związanych z datą urodzin. Nie bierze ich na poważnie, są przeważnie formą rozrywki.

Dlaczego mówimy „Wszystkiego najlepszego z okazji urodzin!”?

Czytamy : „Albowiem dobre życzenia naszym przyjaciół, rodziny, mają ochraniać nas przed złymi duchami, demonami.”

Egipcjanie celebrowali urodziny, aczkolwiek jedynie ich władców. Organizowano parady, występy cyrkowe, zawody gladiatorów oraz okazałe przyjęcia! Rzymianie organizowali parady i wyścigi rydwanów w celu uczczenia urodzin; niektóre były organizowane dla ich bogów. Zwykli śmiertelnicy nie byli honorowani ani nie byli wspominani podczas dnia swoich urodzin.

Tort urodzinowy ma tylko 200 lat!

Ciasta wyrabiane z słodkiego ciasta chlebowego oraz polewy lukrowej, były pierwszymi ciastami urodzinowymi i wywodzą się z Niemiec. Mówi się, iż jeśli ciasto podczas pieczenia upadnie na ziemię, jest to oznaka nieszczęścia w nadchodzącym roku. W ciastach zapiekano monety, guziki oraz pierścionki. Gość, który otrzymał kawałek ciasta z niespodzianką, miał zagwarantowane w przyszłości bogactwo, pierścionek symbolizował małżeństwo.

W starożytności ludzie odmawiali modlitwy ponad płomieniami ognisk. Wierzono, iż dym unosił marzenia, myśli do bogów. Dzisiaj ludzie wierzą, iż jeśli zdmuchniesz za jednym razem wszystkie świeczki, twoje życzenie się spełni.

Wszystkie te zwyczaje oraz tradycje związane z celebrowaniem dnia urodzin mają związek z przepowiadaniem przyszłości, dobrymi życzeniami na

przyszłość, szczęściem, ochroną przed złymi duchami, itp. Wszystkie rytuały związane z dniem urodzin, zabawy, ceremonie są formą dobrych życzeń dla dziecka obchodzącego urodziny i mają one sprawić cuda w przyszłym roku.

Jak widać z powyższego, zwyczaj ten jest zwyczajem pogańskim.

Tradycja celebrowania urodzin narodziła się w Europie wiele lat temu. Obawiano się, iż złe duchy nawiedzają ludzi przede wszystkim w dniu ich urodzin. W celu ochrony przed nieszczęściem, przyjaciele oraz rodzina odwiedzali solenizanta, przynosząc dobre myśli i życzenia. Wręczone z okazji urodzin prezenty powodowały radość, która odstraszała złe duchy. W ten sposób narodziła się tradycja □□celebrowania urodzin. Na początku celebrowano jedynie urodziny władców, królów, ze względu na powagę zajmowanych stanowisk (być może w ten sposób narodziła się tradycja koronowania w dniu urodzin?). Z upływem czasu zaczęto celebrować urodziny dzieci. Pierwsze urodzinowe przyjęcia miały miejsce w Niemczech i nazywały się Kinderfeste.

Imieniny to zwyczaj świątecznego obchodzenia (czasami hucznego) dnia świętego lub błogosławionego z chrześcijańskiego kalendarza lub innego dnia, tradycyjnie przypisywanego temu imieniu. Zwyczaj szczególnie popularny w Polsce (z wyjątkiem Górnego Śląska i Kaszub), ale także obecny w regionach katolickich np. Bawarii. Imieniny obchodzi się również w Bułgarii, w Grecji, w Szwecji, w Czechach, na Węgrzech i Łotwie, a kiedyś i w Rosji. W Szwecji oficjalną listę imienin publikuje Królewska Szwedzka Akademia Nauk. Zwykle wiąże się ze składaniem życzeń i wręczeniem prezentów solenizantowi. Czasem można spotkać się ze zwyczajem, że jeśli jest więcej niż jeden święty lub błogosławiony (patron) imienia (tj. jeśli jest kilka dat imienin w kalendarzu), imieniny obchodzi się w dniu wypadającym jako pierwszy w kolejności po urodzinach.

Julia Szymula, kl. IC

A to ciekawe... Sekrety tradycji bożonarodzeniowych

Boże Narodzenie jest bardzo uroczyscie obchodzone w naszym kraju. Posiadamy sporo zwyczajów przekazywanych od tysięcy lat, które sprawiają, że nasze Święta są takie ciepłe i wyjątkowe, oto kilka z nich:

1. Choinka

Czy ktoś wyobraża sobie Święta bez choinki? :) Przywędrowała do nas z Niemiec pod koniec XVIII wieku, choć we wsiach środkowej, wschodniej i południowej Polski pojawiła się dopiero w okresie międzywojennym. Ubierano ją zawsze w Wigilię, wieszając na gałązkach ozdoby z opłatka, orzechy, pierniki, jabłka oraz świeczki. Z czasem pojawiły się na niej własnoręcznie wykonane ozdoby z papieru, słomy, wydmuszek jaj oraz z piór. W interpretacji Kościoła choinka ma być symbolem „biblijnego drzewa wiadomości dobra i zła”. Zawieszona na niej łańcuchy mają przedstawiać węża – kusiciela, jabłka – legendarne owoce grzechu, a gwiazda, umieszczona na wierzchołku choinki – gwiazdę betlejemską. Jednak w różnych okresach, zależnie od sytuacji w kraju, różnie tłumaczono choinkowe symbole – w latach zaborów i okupacji łańcuchy symbolizowały okowy niewoli, a gwiazda – wschodzące słońce wolności.

2. Oplątek

Oplątek wigilijny symbolizuje chęć pojednania i pogodzenia się z ewentualnymi wrogami. Oczywiście wydaje się, że nie chcemy siadać do wigilijnego stołu z kimś, z kim dzieli nas chociażby cienioka nić nieporozumienia. Pragniemy, aby ten posiłek był przepelniony rodzinnym ciepłem, miłością i wzajemnym poszanowaniem. Ważnym, symbolicznym elementem jest słowo "chleb", które nierozłącznie towarzyszy opłatki. Oplątek, właśnie jako chleb, ma przypominać chrześcijanom o słowach modlitwy "Ojcze nasz" - "chleba naszego powszedniego daj nam, Panie".

3. Pasterka

Wesołych Świąt !

*Jest taki czas, co łyzy w śmiech zmienia,
jest taka moc, co smutek w radość przemienia,*

jest taka siła, co spełnia marzenia...

To właśnie magia Świąt Bożego Narodzenia.

Życzymy Wam nadziei,

własnego skrawka nieba,

zadumy nad płomieniem świecy,

filiżanki dobrej, pachnącej kawy,

piękną poezji, muzyki,

pogodnych świąt zimowych,

odpoczynku, zwolnienia oddechu,

Ta uroczysta msza sprawowana w nocy z 24 na 25 grudnia ma upamiętniać oczekiwanie i modlitwę pasterzy w Betlejem. Dla wielu z nas jest bardzo ważnym elementem, który wyczekiwany jest od początku kolacji wigilijnej. Często całe rodziny wybierają się na to szczególne nabożeństwo.

4. 12 potraw

Dlaczego na stole powinno być akurat 12 potraw? Dlaczego trzeba spróbować każdej z nich? Dla naszych przodków liczba 12 była szczęśliwa i oznaczała bogactwo. Dziś dwanaście potraw kojarzone jest głównie z biblijną liczbą apostołów. Aby zapewnić sobie szczęście i przychylność losu w nadchodzącym roku, należy spróbować każdego dania. Inaczej może spotkać nas nieszczęście. W takim razie radzimy spróbować każdej potrawy znajdującej się na wigilijnym stole!

5. Kolędy

Kolędy kojarzą nam się z czymś naprawdę wyjątkowym, umilają nam kolację wigilijną, a także Święta. Skąd właściwie pochodzą? Źródła kolędy tkwią w pogańskiej tradycji noworocznych obrzędów wzajemnego odwiedzania się. Odwiedzinom tym towarzyszyła pieśń o charakterze życzenia, powinszowania. Wiąże się to również z tradycją rzymską. Rzymianie bowiem pierwszy dzień każdego miesiąca nazywali - calendae. Natomiast od momentu wprowadzenia przez Cezara tzw. kalendarza juliańskiego - kalendy styczniowe rozpoczynały Nowy Rok. Początkowo więc kolęda oznaczała upominek darowany na Nowy Rok. Dopiero obyczajowość kościelna nadała kolędzie nowe znaczenie. Określano tym terminem daninę, pobieraną od parafian przez duchowieństwo w okresie Bożego Narodzenia. Natomiast nazwa kolęda na określenie pieśni bożonarodzeniowych pojawia się dopiero w połowie XVI w. Wcześniej stosowano nazwy: piosnka, pieśń,

rotuła. Najstarsze ze znanych polskich kolęd powstały w pierwszej połowie XV w. Są to jednak tłumaczenia lub przeróbki tekstów łacińskich i czeskich. Kolędy- jedne weselsze, drugie smutniejsze, jedne wolniejsze, drugie z żywiołem, ale czy bez nich Święta byłyby takie same?

6. Jasełka

W Polsce tradycja jasełek przyjęła się stosunkowo wcześniej. Do dziś zachowały się jeszcze dwie figurki jasełkowe z XIV w. (Matka Boża i św. Józef) z klasztoru klarysek krakowskich.

Udział pieśni kolędowej potwierdza również klasztorna odmiana jasełek, praktykowana w średniowieczu w klasztorach franciszkańskich, tak zwane kołysanie kolebki Jezuska.

Ponowna popularyzacja przedstawień bożonarodzeniowych w Polsce następuje w okresie renesansu. Dużą rolę w tym procesie odegrał zakon jezuitów. To właśnie jego członkowie odgrywali wspomniane wcześniej dialogi, na Boże Narodzenie, np. O narodzeniu Chrystusa i pasterzach lub Dialog pasterzy. Występy odbywały się w kościele lub w kolegiach. Miały więc charakter religijny bądź szkolny. Pierwsze z nich odgrywano po polsku, przeznaczając je poniekąd dla szerszej publiczności- dla ludu. Natomiast dialogi o charakterze szkolnym odgrywano po łacinie, przeznaczając je tym samym dla dostojników i wybranych gości, czyli tak zwanej elity.

Wiktoria Wydmuch i Zuzanna Żywica

nabrania dystansu do tego, co wokół,

chwil roziskrzonych kolędą,

śmiechem i wspomnieniami.

Wesołych Świąt od całej Redakcji!

*A w Nowym 2014 Roku życzymy
wszystkim naszym Czytelnikom*

12 miesięcy zdrowia, 53 tygodni

szczęścia, 8760 godzin miłości,

526600 minut pogody ducha i

31536000 sekund wspaniałej zabawy

GIMUCHO DZIENNIKARZE :

Julia Szymula

Wiktoria Wydmuch

Zuzanna Żywica

Tomasz Krysiak

OPIEKUN I KOREKTA :

Sylwia Oszczyk

Nasze pasje - piłka nożna

wersji gry, jednak ogólny zarys gry pozostaje ten sam: 11 zawodników podzielonych na 2 drużyny ma za zadanie trafić piłką do bramki drużyny przeciwnej.

Niektórzy przeciwnicy piłki nożnej wypowiadają się, że jest to gra bez sensu, jednak każdy, kto się interesuje tą grą, wie, że nie jest to tylko ganiecie po boisku za kulka zrobioną z materiału. Piłka nożna to niepowtarzalne emocje, których trzeba

rezultatu w postaci medali największych imprez lub mocnej ligi. Polska liga jest stosunkowo słaba w porównaniu do innych lig Europy. Nie możemy się równać z ligą niemiecką lub angielską. Jednak w polskiej lidze jest coś takiego wyjątkowego, tego nie da się opisać, jeżeli ma się swoją ukochaną drużynę, to nieważne czy osiąga ona bardzo dobre wyniki, czy słabsze, jest się z nią na dobre i na złe. Wtedy każdy mecz

przeżywa się, jakby był to finał Mistrzostw Świata.

Kibice w Polsce mają bardzo złą opinię, są kojarzeni jedynie z niszczeniem stadionów, bójkami itp. Są to jednak incydenty jednorazowe.

Takich kibiców, a raczej pseudokibiców jest bardzo mało. Rzadko zdarza się, aby na stadionie ktoś się bił. Taką opinię o kibicach tworzą media, którym ludzie wierzą słowo w słowo. Przez to rodzice boją się iść na stadion ze swoimi dziećmi, co prowadzi do niskiej frekwencji na stadionach. Kibice polscy przeprowadzają wiele akcji charytatywnych, np. „Kolorujemy” (zbieranie pieniędzy na remonty domów dziecka). Niestety w mediach się o tym nie mówi.

Tomasz Krysiak kl. IIb

Piłka nożna to gra zespołowa, przez wiele osób uważana za ja popularniejszą dyscyplinę sportową na świecie. Najważniejsze zawody piłkarskie, takie jak Mistrzostwa Świata lub Europy, zawsze gromadzą ogromną widownię przed telewizorami oraz na stadionach. Kibice jeżdżą tysiące kilometrów, aby zobaczyć w akcji swoją ulubioną drużynę. Jednak wszystko zaczęło się skromnie. Grupka ludzi 140 lat temu w Anglii ganiała świński pęcherz, kopiać go przed siebie bez celu. Właśnie tak wyglądały początki piłki nożnej.

W Anglii, w XIX wieku spisano pierwsze zasady piłki nożnej.

Różniące się co prawda paroma nieznaczącymi szczegółami od dzisiejszej

doświadczyć na własnej skórze, piłka nożna to taktyka, piękne akcje, bramki, ły szczęścia i ły goryczy po porażce. To po prostu trzeba przeżyć.

Polska piłka nożna niestety nie stoi na tak wysokim poziomie jak piłka nożna zagraniczna. Mimo że mamy w tym sporcie wielkie tradycje, to nie możemy się wznieść na ten wysoki poziom sprzed 40 lat. Na polską piłkę są wydawane ogromne pieniądze -największe jeśli chodzi o sporty, niestety nie przynosi to